

agga parrast olli teine luggu, ja leidis ig-
gapääw temmast süüd, et piddi temma peäle
nurrisema, agga wimaks ei aitnud, muud
kui piddi poisile ütlemä, et ta ei woi sedda
suggust Jummalakartmatta loma mitte om-
mas maiaš piddada. Waatke, ütles temma
korra poisi wõdra-išsa wašto, kül pallun
ja rāgin temmale iggapääw Kristusfest, ja
taewast ja pōrgust, et kiwwi peaks rusuks
minnema; agga ep olle poisil kõrwo kuulda
ei Kristusfest, egga holi temma taewast
egga pōrgust. Eks se polle hirmus luggu?
— Hirmus kül, Jummal parrago, kostis
Kristo, — se olli wõdra-išsa nimmi. —
Agga kas ollete poisi parrast monnikord
ka Kristusfega rākinud?

Ei olle ma sedda kül mitte teinud, armas
Kristo, ütles Tehwen. Jāgo pois siis kül
weel monneks aiaks mo jure, ja tahhan fest
sadiš saggedašte ja süddamest temmast Kris-
tusfega rākida, kellele kirjas nimmi pan-

nakse: Immelik, nouandja, wāggew Jum-
mal, rahho wūrst: " Jes. 9, 5. Küllab
Temma saab aitma. Ja ei rāgind Tehwen
fest pāwast sadiš mitte agga Kristusfest,
waid paljo ennam weel Kristusfega ommas
kambrikeses, ja Kristus teggi poisi teiseks,
andis temmale sannakulelikko, wagga süd-
dame ja ue ja kindla Waimo.

Eh! sinna, armas luggeja, olled wah-
hest sešsammas hādda kimpus, kui Tehwen.
Tulgo Kristo suur kūsminne — tdešte
se on suur — siis kül so mele, ja āra
heida omma lotust āra, kurni sa teinud,
mis Tehwen teggi. Küllab siis saad toime
sama, ja ni tdešte, kui Piiblist loed:
„Jggauks, kes pallub, se saab, ja kes
otsib, se leiab, ja kes kopputab, sellele
tehhakse lahti.“ Matt. 9, 8. Luk. 11, 10.